

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Εβδομαδιαία Έκδοσις τῆς Πανελληνίας Ὁρθόδοξης Ἐνώσεως (Π.Ο.Ε)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2017 Προφήτου Ναούμ, Φιλαρέτου του ελεήμονος, Θεοκλήτου του θαυματουργού Αρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας, Ανανίου Μάρτυρος ΕΤΟΣ ΝΖ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2190

Ι. Μ. Πατρών: Άντορθόδοξοι, Άντιπαιδαγωγικά και Άντισυνταγματικά αϊ' αλλαγáί εἰς τὴν παιδείαν

Προσετέθη καὶ ἡ Ι. Μ. Πατρῶν εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν νέων ὀρθοδόξων καὶ τῆς προπαγάνδας κατὰ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Παραδέτομεν τμήμα ἀπὸ τὸ ἀνακοινωθέν τῆς Ι. Μ. Πατρῶν τῆς 15ης Νοεμβρίου 2017:

ἤθηκε στὸν Ἱερό Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου στίς 14 Νοεμβρίου 2017 ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. Χρυσοστόμου καὶ στήν ὁποία ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοστείου, Ὁρσιπάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Μῦθοι καὶ πραγματικότητες ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς σχέσεως Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἐν ὄψει τῆς

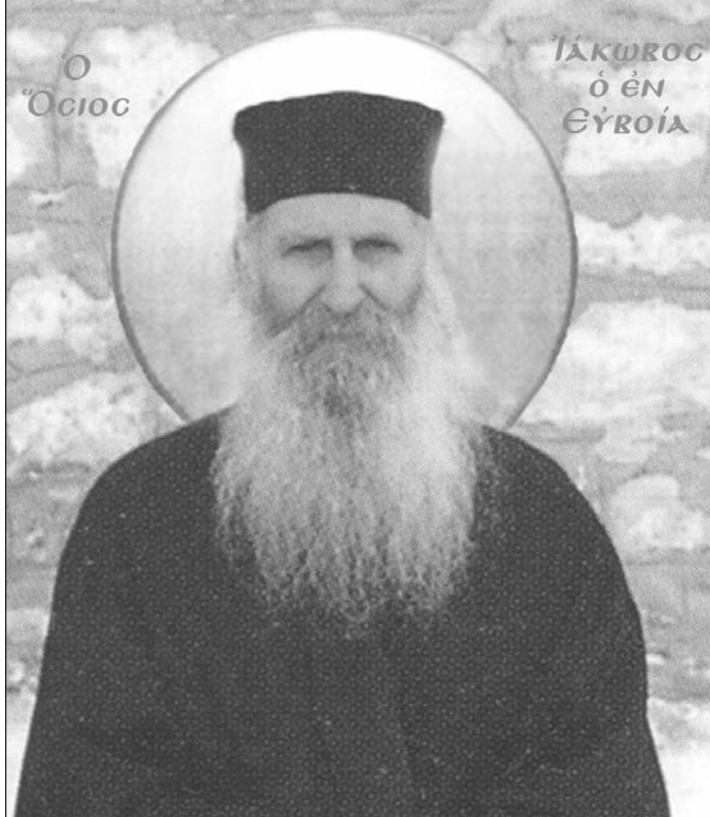
Συνταγματικῆς ἀναθεωρήσεως», ἐξέδωκε τὸ παρακάτω ψήφισμα. Τὸ θέμα τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας εἶναι πολυσήμαντο μὲ βαθεῖες ρίζες στὸ παρελθόν καὶ ποικίλες συνέπειες γιὰ τὸ παρόν καὶ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας. Δὲν νοεῖται στήν Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα «χωρισμός» Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, μὲ τὴν

ἐννοία καὶ μορφή, τῆς ἀποκοπῆς τοῦ Λαοῦ ἀπὸ τὴν ἑλληνορθόδοξη παράδοσή του, ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν εὐεργετικὴ παρουσία του στήν σύγχρονη κοινωνία. Γνωρίζομε ὅτι ὑπάρχουν δύναμεις, οἱ ὁποῖες ἐπιδιώκουν τὸν «χωρισμό» τοῦ Λαοῦ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ μανιώδως ἀγωνίζονται νὰ ἀποκόψουν μὲ ποικίλα τεχνουργήματα τὸν Λαό, ἀπὸ τῆς πνευματικῆς καὶ σωτήριες ρίζες του. Ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε ἐξήγησε ἢ θά ζητήσῃ τέτοιον «χωρισμό», τὸν ὁποῖον οἱ ὑπηρετοῦντες τὸ πνεῦμα τῆς «νέας ἐποχῆς» καὶ τῆς παγκοσμιοποιήσεως ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιβάλλουν, γιὰτὴν Ἐκκλησία εἶναι ἱστορικά καὶ οὐσιαστικά, ἡ μάνα αὐτοῦ τοῦ Λαοῦ, μὲ ὅ,τι αὐτὸ συνεπάγεται γιὰ τὸ παρόν καὶ τὸ μέλλον. Οὐδέμια ἀπαίτηση ἢ ὁδηγία ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ

Μετά τὴν ἀπομάκρυσιν τοῦ προσκυνηταρίου ἀκολουθεῖ ἡ παρερμηνεία τῆς Πρὸς Ἐφεσίους

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ κ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΙΣ ΤΑ «ΓΡΑΝΑΖΙΑ» ΤΩΝ ΡΟΤΑΡΥ;

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΕΝ ΕΥΒΟΙΑ

Τὴν 22αν Νοεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

Ὁ Προτεσταντισμὸς εἰς τὸν ἑλληνικὸν χῶρον χθὲς καὶ σήμερα

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Δ. Μεταλληνοῦ
1. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς Μεταρρυθμίσεως (Προτεσταντισμοῦ, 1517) τοῦ δευτέρου μετὰ τὴν Αναγέννησιν (15ος αἰ.) ρήγματος στήν Δυτικὴ Εὐρώπη -τὸ τρίτο θὰ εἶναι ὁ Διαφωτισμὸς (17/18ος αἰ.)- καταβλήθηκε προσπάθεια προβολῆς τῆς στήν Ὁρθόδοξην Ἀνατολή, ἀρχικὰ μὲ θετικὸ χαρακτήρα, γιὰ τὴν ἀλληλογνωριμία καὶ τὸν διάλογο μὲ τὴν Ὁρθόδοξην. Αὐτὸ τὸν χαρακτήρα εἶχαν οἱ ἐπαφῆς (1573-1581) τοῦ Λουθηρανισμοῦ μὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖο (πατριάρχης Ἱερεμίας Β'). Ὁ ἀρχικὸς ὁμιλῶν διάλογος μεταστοιχειώθηκε τὸν 17ο αἰ. (οἰκοῦμ. Πατριάρχης ὁ τραγικὸς Κύριλλος Α' ὁ Λούκαρης) σὲ προσπάθεια ἐκπροτεσταντισμοῦ τῆς Ὁρθόδοξιας, καὶ μάλιστα τῆς ἑλληνοφωνῆς, ἀπὸ τὸν Καλβινισμὸ καὶ τοὺς ἐκπροσώπους του στήν Πόλην. Ἔτσι καὶ ὁ διάλογος ἀπέτυχε, διότι μὲ τὴ συναφθεῖσα ἀλληλογραφία διαπιστώθηκε ἡ ἀλλοτρίωσις, πέρα ἀπὸ τὸν Παπισμὸ καὶ τοῦ Προτεσταντισμοῦ, δηλαδὴ ὁλόκληρης τῆς Δυτικῆς Χριστιανοσύνης. Ἐξ ἄλλου ἐπιχειρήθηκε ἡ πρώτη οὐσιαστικὴ προσπάθεια διεπίδυσιν στήν Ὁρθόδοξην καὶ παρου-

Ὁ κ. Μ. Κωνσταντίνου ἰσχυρίζεται ὅτι «οἱ Ἐκκλησίες παραμένουν χωρισμένες... καὶ ἀπὸ τῆς νέας κοινωνικῆς συνθήκης... ὅπως ἑτερόφυλο - ὁμοφυλόφιλοι!»

Ὁ κ. Μ. Κωνσταντίνου ὁμιλητὴς εἰς τὴν λέσχην τῶν Ρόταρυ!

Τὸ ἱστολόγιον ameh.gr, τὸ ὁποῖον διαχειρίζεται ὁ διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ Πατριαρχείου Κων/λεως κ. Νικόλαος Παπαχρήστου, τὴν 25ην Νοεμβρίου ἐδημοσίευσεν ἄρθρον τοῦ Κοσμητῆρος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Θεσσαλονικῆς μὲ τίτλον «Ἡ συμφιλίωσις τῶν ἑτεροτήτων ὡς βάση τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας». Εἰς τὸ ἄρθρον αὐτὸ ὁ κ. Κωνσταντίνου ἀποπειράται νὰ ἐρμηνεύσῃ κείμενον τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ συγκεκριμένως τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς ἸΓ' Κυριακῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά. Ἡ ἀστοχία τῆς ἐρμηνείας του εἶτε ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι δὲν τὴν κατέχει, καθὼς ἡ ἐνσαρκώσις του εἶναι περὶ τὴν Παλαιάν, εἶτε, συνήθεως διὰ Καθηγητὴν, τὸ κείμενον δὲν προέρχεται ἀπὸ τὴν γραφίδα του, ἀλλὰ ἡ πατρότης τοῦ κειμένου πρέπει νὰ ἀποδοθῆ εἰς κάποιον φοιτητὴν του.

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος διὰ τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους

Τοῦ π. Πασχάλη Γρίβα, πρεσβυτέρου
Τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων συμφώνως πρὸς τὸν Ἅγιον Νεκτάριον τὸν θαυματουργόν*. (Καὶ μὴ ἀναφορὰ διὰ τὸν Συνοδικὸν Πνεῦμα εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὸν Ἅγιον Παῖσιον τὸν Ἁγιορείτην). Κατὰ τὸν Ἅγιον Νεκτάριον, Ἐπίσκοπος Πενταπόλεως τὸν θαυματουργόν, τέσσερα χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα διακρίνουν τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀπὸ τῆς τοπικῆς καὶ ἐπαρχιακῆς. Τὰ τρία ἀπὸ αὐτὰ εἶναι κοινὰ πρὸς τῆς τοπικῆς Συνόδου, ἐνῶ τὸ τέταρτο ἀποτελεῖ τὴν οὐσιώδη, συστατικὴ καὶ ἰδιαίτη διαφορά τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀπὸ τῆς τοπικῆς καὶ τῆς ἐπαρχιακῆς. Τὸ πρῶτον χαρακτηριστικὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων εἶναι ὅτι συνέρχονται καὶ συγκυλοῦνται μὲ προστάτας Βασιλεῶν καὶ Αὐτοκρατόρων καὶ ὄχι μὲ προστάτη ἑνὸς ποντίφηκος πού κατέχει τὴν ὑψηλότερη θέ-

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον Ἀρχ/τῆς π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος*

Γράφει ὁ Αρχιμ. Νικόδημος Ἀεράκης
Χρηστὸν ἀγαθὸν τε καὶ ταπεινὸν, ἀγάπης ταμεῖον, καὶ ἐλέους ἠθασαυρὸν, κρουνοῦ τῆς σοφίας, τοῦ ἐκφάντορος τῶν Ἁγίων Πατέρων, τοῦ ἀνυψωθέντος εἰς μέτρα τῶν Πατέρων, τοῦ πνευματικοῦ ἡμῶν Πατρὸς, Διδασκάλου καὶ Γέροντος, τοῦ ὁποῖου σήμερον τελοῦμεν τὸ ἱερὸν μνημόσυνον. Εἰς τὰς ἡμέρας μας πολὺς γίνεται λόγος διὰ τὰς σχέσεις ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων μετὰ τῶν αἰρετικῶν προτεσταντῶν καὶ παπικῶν. Ἡ θαυμαστὴ καὶ αὐθεντικὴ πατερικὴ πέννα τοῦ Γέροντος διασφαλίζει εἰς τοὺς εἰς αὐτὸν προστρέχοντάς τὰς ὀρθοδόξους, ἀνοπνευματικὰς καὶ κρυσταλλίνους θέσεις, αἱ ὁποῖαι καθορίζονται ὑπὸ τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Δεῦτε, ἀδελφοί, ἐκ τῶν κειμένων τῶν Ἐπιφανίου καὶ λάβωμεν τὰς ὀρθοδόξους καὶ σωστικὰς θέσεις καὶ ἀπαντήσεις. α) Περί τῶν Προτεσταντῶν. ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ Ἐβλασφήμησης ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως;

Γράφει ὁ Πρεσβύτερος Εὐστάθιος Κολλάς, Ἐπίμπος Πρ/δρος Ι.Σ.Κ.Ε.
πάρ' ὅτι σύμπασι ὁ Ὁρθόδοξος κόσμος διαμαρτυρεῖται ἐντονα, καὶ μὲ στεντόνους φωνῆς καὶ ἠρωικῆς ἐνέργειας καὶ πράξεις τους, γιὰ τὸ ἄθροισμα κατάντημα τῶν, ἀλλὰ προεῖται, καὶ Πατριάρχης, Αρχιεπισκόπου, Ἐπισκόπου, Τιμίου Πρεσβυτέρου, καὶ ὁ Μοναχισμὸς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἔχουν ἐχωρίσει τὴν στάση τους ἀπέναντι σ' αὐτὸν τὸν ὑπόδικον ἀρέσεων Βαρθολομαῖον Ἀρχωντῶν. ΜΕ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΠΛΕΟΝ ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ, ὁ κ. Βαρθολομαῖος Ἀρχωντῶν, καὶ μὲ τὴν Ἀντι-χριστιανικὴ συμπεριφορά του, ἐναντὶ τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς, κατὰ Ἀνατολὰς, Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, τοῦ Θεοανθρώπου Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲν ἀκολούθησε τὴν γενναίαν στάση ἐναντὶ τοῦ Παπισμοῦ, τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, ἀλλὰ, ὅπως ἐνσυνείδητα, αὐτομόλησε, (ὡ τῆς ἀθλιό-

Ὁ Ὅσιος Γέρων Ἰάκωβος Τσαλίκης, Ὁ ἄσκητῆς καὶ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσίου Δαβίδ, τῆς Εὐβοίας

Γράφει ὁ Δρ. Χαράλαμπος Μ. Μπούσιος, Μέγας Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρῶν Ἐκκλησίας
Συνῆλθεν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πατριάρχου Κων/λεως, ἡ 1. Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου τὴν Δευτέραν, 27ην Νοεμβρίου 2017 καὶ μεταξὺ ἄλλων ἀπεφάσισε τὴν διακήρυξιν τῆς αγιότητος τοῦ Γέροντος Ἰακώβου (Τσαλίκη) διὰ τῆς ἀγιοκατατάξεως αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπίσημους δέλτους. Τὸ συνοδικὸν ἀνακοινωθέν ἀναφέρει ὅτι «ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ὁμοφώνως ἀποδεχθεῖσα εἰσήγησιν τῆς Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνέγραψεν εἰς τὸ Ἁγιολόγιον τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τὸν μακαριστὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἰακώβον Τσαλίκην, ἐκ Λιθισίου Μικρᾶς Ἀσίας, Ἡγούμενον τῆς ἐν Β. Εὐβοίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Δαβὶδ τοῦ Γέροντος, τῆς μνήμης αὐτοῦ ὁρισθείσης διὰ τὴν 22αν Νοεμ-

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου διὰ τὰς Ἐκτρώσεις

Γράφει ὁ Πατὴρ Σάββας Μιχαηλίδης, Ἱερεὺς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας Λεμεσοῦ Κύπρου
2ον.-Τελευταῖον
Ἐρχομαι τώρα στὸν ἰσχύοντα ἀπὸ τὸ 1974 κυπριακὸ νόμο γιὰ τὴν ἐκτρωσὴν (ἄρθρον 169Α τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα), ὁ ὁποῖος εἶναι ἀντιγράφος τοῦ βρετανικοῦ Abortion Act 1967, καὶ στὸ νομοσχέδιον γιὰ τὴν ἐκτρωσὴν, τὸ ὁποῖο εἶναι ἀντιγράφος τῆς ἑλληνικῆς ἐκτρωσικῆς νομοθεσίας τοῦ 1984 (ἄρθρον 304 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα). Ὅλοι οἱ ἀνωτέρω νόμοι καὶ τὸ νομοσχέδιον ἐπιτρέπουν τὴν ἐκτρωσὴν τὴν περιπτώσιν ὑπάρξεως τῆς κακόφημης ψυχιατρικῆς ἐνδείξης, δηλαδὴ τῆς βλάβης τῆς ψυχικῆς ὑγείας τῆς ἐγκύου (ἑλληνικὸς νόμος, νομοσχέδιο), τῆς βλάβης τῆς πνευματικῆς ὑγείας τῆς (βρετανικὸς νόμος), τῆς πνευματικῆς ἢ ψυχικῆς βλάβης τῆς (κυπριακὸς νόμος). Ὁ κίνδυνος τῆς ψυχικῆς βλάβης ἀπὸ τὴν συνέχισιν τῆς ἐγκυμοσύνης ἀπατεῖ τὴν βεβαίωσιν δύο ἰατρῶν (βρετανικὸς καὶ κυπριακὸς νόμος) ἢ τῆς βεβαίωσιν ἑνὸς ἱατροῦ (ἑλληνικὸς νόμος καὶ νομοσχέδιο). Ἡ ψυχιατρικὴ ἐνδείξις ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ δικαιολογηθῆ νομικὰ ὅλες τῆς ἐκτρώσεις μέχρι καὶ τὸν ἑννατὸ μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης, ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἄντιμετώπισις τῶν αἰρετικῶν

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση
Ἡ αἵρεσις εἶναι φοβερὸ ἀμάρτημα καὶ ὁδηγεῖ στήν καταστροφὴν, γιὰτὶ ἀπλά ὁ αἰρετικὸς σπᾶνία μετανοεῖ καὶ ἀναγνωρίζει τῆς κακοδοξίας του. Μένει σταθερὸς σὲ ὅσα διαστρεβλωτικὰ πιστεύει καὶ δὲν πειθεῖται οὔτε ἀπὸ τοὺς εἰδικούς πού ἐρμηνεύουν μὲ ὀρθὸ τρόπο τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἀπίστολος Παῦλος γράφει στὸν Τίτο: «Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραποῦ, εἰδώς ὅτι ἐξέστραπτι ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ἐν αὐτοκατάκριτος», δηλαδὴ «αἰρετικὸν ἄνθρωπον ποῦ ἐπιμένει νὰ δημιουργεῖ σκανδαλά καὶ διαίρεισις στήν Ἐκκλησίαν, μολοντὶ τὸν συμβούλευσαι γὰ πρῶτη καὶ δεύτερη φορά, παράτησέ τον καὶ ἀπόφευγέ τον. Γνώριζε ὅτι ἕνας τέτοιος ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἐπιφυλλιὰς Ὁρθόδοξου Τύπου

Λογικὴ, φυσικοὶ νόμοι καὶ θαύματα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας
Τοῦ κ. Ἀθανασίου Π. Παλοῦ, Ὁδοντίατρο
3ον
β. Φλεγμονὴ καὶ μὴ καιομένη βᾶτος (Ἔξοδος 3, 1-6).
Ἰδοὺ τὸ σχετικά κείμενον, ὅπου ἀναφέρεται αὐτὸ τὸ θαῦμα:
«Ὁ Μωυσῆς ἔβασκε τὰ πρόβατα τοῦ Ἰσθῶρ, τοῦ πεπεροῦ του, ἰερέα τῆς Μαδιάμ. Κάποτε, ὀδηγώντας τὰ πρόβατα πέρα ἀπὸ τὴν ἔρημον, ἔφτασε στὸ βουνὸ τοῦ Θεοῦ, τὸ Χωρῆβ. 2 Τότε τοῦ φανερώθηκε ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου μέσῃ σὲ πύρινά φλόγα, τοῦ ἕβασκε ἀπὸ μὴν βᾶτο. Ὁ Μωυσῆς εἶδε πῶς ἐνῶ ἡ βᾶτος εἶχε πᾶρει φωτιά καὶ ἦταν μεσὰ στίς φλόγες, δὲν κραιγάνον τὰ γίνοιε στάχτη. 3 Εἶπε λοιπὸν: Ἄς πάω, νὰ δῶ αὐτὸ τὸ παράδοξόν θέαμα: γιὰτὶ δὲν καίγεται ἡ βᾶτος». 4 Ὃταν ὁ Κύριος εἶδε ὅτι ὁ Μωυσῆς πλησίαζε γιὰ νὰ παρατηρήσῃ, τοῦ φώναξε μεσὰ ἀπὸ τὴ βᾶτο: «Μωυσεῖ, Μωυσεῖ». Αὐτὸς ἀπάντησε: «Ὅριστε».

5 «Μὴ πλησιάσεις ἐδῶ», εἶπε ὁ Κύριος. «Βγάλε τὰ σανδαλιὰ σου ἀπὸ τὰ πόδια σου, γιὰτὶ ὁ τόπος ὅπου στέκεσαι εἶναι τόπος ἁγίος. 6 «Ἐγὼ», τοῦ λέει, «εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν προγόνων σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ». Τότε ὁ Μωυσῆς σέκασε τὸ πρόσωπό του, γιὰτὶ φοβήσαν νὰ κοιτάξῃ τὸ Θεόν.» (Ἔξοδος 3, 1-6).
Οἱ ὀρθολογιστὲς ὑποστηρίζουν δύο ἐκδοχές: 1. Ἦταν ἕνα φυτὸ. Σχηματίζει ρόδα, ἀνθὴ καὶ ρόζ καρπούς. Ἀπὸ μακριὰ φαίνεται σὰν νὰ καίγεται. 2. Ἦταν ἕνας θάμνος πού παράγει πτητικὴ οὐσία καὶ ἡ ὁποία ἀναφλέγεται. Ἔστω ὅτι τίς δεχθούμε καὶ τίς δύο αὐτὲς ἐκδοχές. Μένουν ὅμως ἀπάντητα ἐρωτήματα: Ἐπί 40 χρόνια ζεῖ ἐκεῖ ὁ Μωυσεῖς.

Πρῶτη φορά συνέβαινε; Πρῶτη φορά τὸ ἐβλεπε; Εἶναι πρωτόγνωρος φαινόμενο τότε. Κανένας βωσκόπ δὲν εἶδε οὔτε τότε οὔτε καὶ τώρα τέτοιον περιεργὸ καὶ παράδοξο φαινόμενο.
γ. Τὸ «σταμάτημα τοῦ ἡλίου» (Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ 10, 12-14).
12 «Τὴν ἡμέρα πού ὁ Κύριος παρέδωσε τοὺς Ἀμορραῖους στοὺς Ἰσραηλῆτας, ὁ Ἰησοῦς μπροστὰ σ' ὅλους προσευχήθηκε στὸν Κύριον καὶ φώναξε:
«Στάσου, ἦλιε, πάνω ἀπὸ τὴν Γαβαὼν· κι ἐσύ, φεγγάρι, πάνω ἀπὸ τὴν κοιλιά τῆς Αἰλῶν». 13 Κι ὁ ἡλῖος στάθηκε καὶ τὸ φεγγάρι ἀκίνητοποίηθηκε, ὥσπου ὁ λόγος ἐκδικήθηκε τοὺς ἐχθρούς του.
Πράγματι, ὁ ἡλῖος στάθηκε καταμεσῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ δὲν πήγαινε νὰ δώσει: καὶ αὐτὸ κρά-

Ὃταν οἱ μασόνοι ἐγκωμιάζουν λόγους καὶ ἐνεργείας κληρικῶν καὶ λαϊκῶν πού πληγώνουν τοὺς Ὁρθοδόξους

7ον
Ἡ ἐμπλοκὴ κληρικῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας στήν σκοπούμενη ἀπὸ τοὺς Σκοτεινοὺς Κύκλους τοῦ ἀδικοφάνους Παρσακηνίου προσπάθειαν γιὰ τὴν ἔλευσιν τῆς παγκόσμιας θρησκείας εἶναι μεγάλη. Μεγάλη σὲ βάθος καὶ ἔκτασις. Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ αὐτοὶ ἄνδρες προωθοῦν αὐτὴν τὴν «πολιτικὴν», εἶτε ἐν γνώσει εἶτε ἐν ἀγνοίᾳ τους, εἶτε εἶναι μέλη τεκτονικῶν Στωῶν εἶτε ὄχι. Ἡ δὲ διάβρωσις, ἡ ἀντιχριστιανικὴ διάβρωσις ὁλόκληρης τῆς κοινωνίας καὶ μεγάλου μέρους ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον τοῦ Μητροπολίτου Σισανίου Πολυκάρπου Λιώση (†)

Βλέπε εἰς τὴν 6ην σελ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.